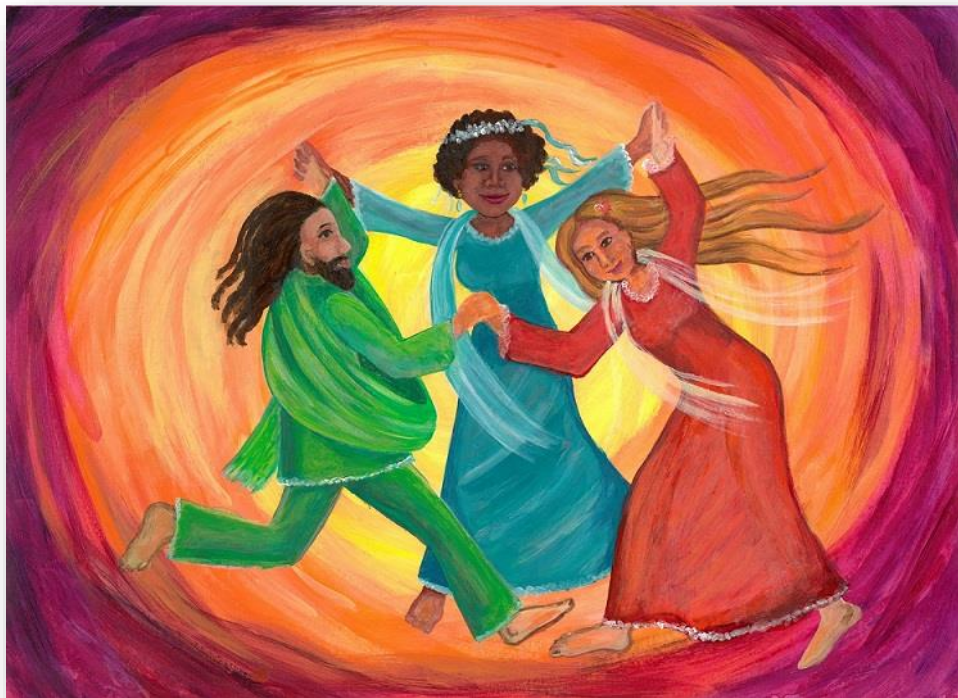

NOWENNA PRZED ZESŁANIEM DUCHA ŚWIĘTEGO

*“Zanurzone w tańcu Trójcy Świętej...
By stać się melodią współczucia w obecnym
świecie”*

Misyjne Siostry Służebnice Ducha Świętego
- Zesłanie Ducha Świętego 2022 -

Ułożona przez:

S. Marię José Rebelo, SSpS (Prowincja Niemiecka)

we współpracy z:

S. Anną-Marią Kofler, SSpS (Prowincja Niemiecka)

&

s. Ewą Pliszczyk i s. Milagros Sandoval (Wspólnota w Grecji)

WPROWADZENIE

Nowenna przed Ześłaniem Ducha Świętego jest propozycją ze strony CLT, abyśmy jako Rodzina Arnolda Jansseny mogli być w komunii, w tym bardzo szczególnym czasie przygotowań do Święta Ześłania Ducha Świętego. Nowenna została przygotowana podczas wizyty we wspólnocie SSpS w Grecji i była odmawiana ze wspólnotą w trakcie opracowywania. Było to szczególnie wzruszające, gdyż jej treść skupiała się na osobie Jezusa, którego życie było całkowicie poświęcone tym, którzy w czasach Jezusa byli niewidzialni lub wykluczeni.

Gdy wzywamy Ducha Świętego, któremu oddaliśmy się jako Służebnice, jesteśmy wezwane, by coraz bardziej wzrastać w komunii w naszym zranionym świecie, błagając o pojednanie i pokój dla Ukrainy, a także dla Birmy, Etiopii, Afganistanu, Nigerii, Mozambiku, Sudanu Południowego... i w wielu innych miejscach świata.

Treść nowenny ma na celu pomóc nam, osobiście i wspólnotowo pogłębić Kierunki 15. Kapituły Generalnej. Włączając się w „taniec Trójcy”, jesteśmy wezwane do kontemplowania Jezusa jako naszego wzoru wierności Ojcu, który żył w stałej obecności Boga i pod wpływem Ducha Świętego.

Każdy dzień nowenny skupia się na konkretnym aspekcie Kierunków, a wyjaśnia to fragment z życia i misji Jezusa. Struktura każdego dnia jest następująca:

1. Wprowadzenie do tematu dnia;
2. Modlitwa wstępna na każdy dzień nowenny;
3. Tekst biblijny i obraz do kontemplacji;
4. Propozycja 10 minut cichej modlitwy;
5. Czas na modlitwę (na tekst/obraz) i dzielenie się;
6. Modlitwa końcowa na każdy dzień nowenny.

Modlitwa wstępna

Modlitwa:

Przyjdź, Duchu zrozumienia

i pokonaj w nas wszelkie bariery.

Przyjdź, Duchu spotkania

i buduj między nami mosty.

Przyjdź Duchu Pokoju

i przynieś uzdrowienie naszym sercom i naszemu światu.

Przyjdź, Duchu wszechstronności

i przełam ciasnotę naszych serc.

Przyjdź Duchu Rady,

i pokaż nam kolejny krok.

Przyjdź Duchu Wiedzy,

i wskaż nam drogę naprzód zgodnie z Twoją wolą.

Przyjdź, Duchu mądrości,

i pogłębiaj naszą ufność w Twoje przewodnictwo.

Przyjdź Duchu Miłości,

i pomóż nam być narzędziami Twojej dobroci.

Przyjdź Duchu Rozeznania,

i spraw, abyśmy słuchali Twojego głosu i kroczyli Twoją drogą.

(Nieznany autor)

Sugestia: poświęć kilka minut na ponowne przeczytanie modlitwy w ciszy (można użyć delikatnej muzyki).

Modlitwa na zakończenie

Boże czułości i współczucia,
Trzy w jednym
Zawsze tańczący
zawsze kochający
zawsze wzywający nas z powrotem do Siebie
by dołączyć do tańca...

Spotkaliśmy się razem,
i modliłeś się z nami i w nas,
wlałeś swojego Ducha w nasze serca!
śpiewałeś swoją muzykę w naszych duszach...

Zostań z nami teraz, abyśmy...
kontynuując naszą podróż przemiany,
przenieśli Twój taniec w świat
słuchając i odpowiadając na Twoje wołanie,
w wołaniu matki ziemi i naszych sióstr i braci;
Przyjmując swoją misję z pasją
w naszych międzykulturowych społecznościach
jako świadkowie Twojej dobroci i zrozumienia.
Abyśmy mogli śmiało włączyć się w Twój taniec,
nasz kochający Boże,
i być narzędziami Twego współczucia w tym świecie.

Módlmy się przez Jezusa Chrystusa w Duchu Świętym.
Amen.

Pieśń do Maryi

DZIEŃ 1

„Zanurzone w tańcu Trójcy Świętej, jesteście wezwane do podjęcia proroczej drogi przemiany, by stać się melodią miłości miłosiernej w obecnym świecie.” (15. KG)

Pieśń do Ducha Świętego

Wstęp:

„My, wspólnota tych, która podąża za Jezusem (a tym samym za Ojcem i Duchem), jesteście wezwani do boskiego tańca. Niech on przygotuje nas byśmy stali się ludźmi, nacechowanymi relacjami miłości, łaską i współczuciem. Ta prawda wzywa nas, byśmy żyli wzajemnie powiązani, wzywając, prowadząc, towarzysząc i podążając w tańcu służby”(Na podstawie Cynthii H. Rich).

We fragmencie Ewangelii, który będziemy rozważać w pierwszym dniu naszej nowenny (Łk 3,21-22.4,14-21), Łukasz objawia nam, jak Jezus doświadcza intymności Ojca w Duchu, kiedy modli się po swoim chrzcie. Pewność bycia Umiłowanym niech ożywi pasję Jezusa dla Bożej Misji, gdy On chce być obecnością współczucia i uzdrowienia dla wszystkich.

(Poświęcamy chwilę ciszy, aby zastanowić się nad tymi słowami)

Modlitwa wstępna (s.4)

Słowo Boże: Łk 3, 21-22. 4, 14-21

„Kiedy cały lud przystępował do chrztu, Jezus także przyjął chrzest. A gdy się modlił, otworzyło się niebo i Duch Święty zstąpił na Niego, w postaci cielesnej niby gołębica, a nieba odezwał się głos: «Tyś jest mój Syn umiłowany, w Tobie mam upodobanie».”

„Potem powrócił Jezus w mocy Ducha do Galilei, a wieść o Nim rozeszła się po całej okolicy. On zaś nauczał w ich synagogach, wysławiany przez wszystkich.

Przyszedł również do Nazaretu, gdzie się wychował. W dzień szabat udał się swoim zwyczajem do synagogi i powstał, aby czytać. Podano Mu księgę proroka Izajasza. Rozwinąwszy księgę, natrafił na miejsce,

gdzie było napisane: * Duch Pański spoczywa na Mnie, ponieważ Mnie namaścił i posłał Mnie, abym ubogim niósł dobrą nowinę, więźniom głosił wolność, a niewidomym przejrzenie; abym uciśnionych odsyłał wolnymi, abym obwoływał rok łaski od Pana. Zwinąwszy księgę oddał słudze i usiadł; a oczy wszystkich w synagodze były w Nim utkwione. Począł więc mówić do nich: «Dziś spełniły się te słowa Pisma, któreście słyszeli».”

Prowadzący: W milczeniu (około 10 minut) zastanawiamy się nad tym tekstem i obrazem, zadając sobie pytanie: **w jaki sposób jestem wezwana do wkroczenia w podróż przemiany (tak jak zrobił to Jezus), aby stać się osobą bardziej współczującą?**

(Po tym czasie ciszy możemy podzielić się refleksjami/modlitwami)

Modlitwa: Ojcze nasz

Pieśń

Modlitwa końcowa (s. 5)

DZIEŃ 2

„Poruszone życiodajnym Duchem, ożywiamy naszą pasję dla Bożej misji. Staramy się przekraczać wiele granic, aby spotkać ludzi tam, gdzie są, zwłaszcza tych, którzy stają się niedostrzegani czy wykluczeni z naszego świata.” (15. KG)

Pieśń do Ducha Świętego

Wstęp:

Kiedy zastanawiam się nad historią Jezusa, widzę wciąż na nowo, jak otwierał się na tych, których spotykał [ubogich]. Jest takie hinduskie powiedzenie: „Spojrzałem w dal i zobaczyłem, że coś się porusza, i pomyślałem, że to zwierzę. Gdy podszedłem bliżej, zobaczyłem, że to mężczyzna. Kiedy wstałem i spojrzałem mu w oczy, zobaczyłem, że to mój brat!”

Jeśli nasze osobiste życie duchowe i nasze wspólnotowe doświadczenia w kościele chronią nas przed tymi intensywnymi doświadczeniami [spotkaniami z ubogimi], to naruszamy nasze powołanie chrześcijańskie. Jeśli myślimy, że duchowość i Kościół są schronieniem przed tymi niewygodnymi spotkaniami, to prawdopodobnie brakuje nam Chrystusa wśród nas (br. Philip Pinto, CFC).

(Poświęcamy chwilę ciszy, aby zastanowić się nad tymi słowami)

Modlitwa wstępna (s. 4)

Słowo Boże: Mk 5, 21.25-34

„Gdy Jezus przeprowił się z powrotem w łodzi na drugi brzeg, zebrał się wielki tłum wokół Niego, a On był jeszcze nad jeziorem.

A pewna kobieta od dwunastu lat cierpiała na upływ krwi. Wiele przecierpiała od różnych lekarzy i całe swe mienie wydała, a nic jej nie pomogło, lecz miała się jeszcze gorzej. Słyszała ona o Jezusie, więc

przyszła od tyłu, między tłumem, i dotknęła się Jego płaszcza. Mówiła bowiem: «Żebym się choć Jego płaszcza dotknęła, a będę zdrowa». Zaraz też ustał jej krwotok i poczuła w ciele, że jest uzdrowiona z dolegliwości. A Jezus natychmiast uświadomił sobie, że moc wyszła od Niego. Obrócił się w tłumie i zapytał: «Kto się dotknął mojego płaszcza?» Odpowiedzieli Mu uczniowie: «Widzisz, że tłum zewsząd Cię ściska, a pytasz: Kto się Mnie dotknął». On jednak rozglądał się, by ujrzeć tę, która to uczyniła. Wtedy kobieta przyszła zalekniona i drżąca, gdyż wiedziała, co się z nią stało, upadła przed Nim i wyznała Mu całą prawdę. On zaś rzekł do niej: «Córko, twoja wiara cię ocaliła, idź w pokoju i bądź uzdrowiona ze swej dolegliwości!».

Prowadzący: W milczeniu (około 10 minut) zastanawiamy się nad tym tekstem i obrazem, zadając sobie pytanie: **w jaki sposób uzdrawiająca obecność Jezusa wzywa mnie do wzrastania w pasji dla Bożej misji i do prawdziwego „spotkania z ludźmi tam, gdzie są”?**

(Po tym czasie ciszy możemy podzielić się refleksjami/modlitwami.)

Modlitwa: Ojcze nasz

Pieśń

Modlitwa końcowa (strona 5)

DZIEŃ 3

„Przebudzone wołaniem Trójcy Świętej, poprzez ból i cierpienie Matki Ziemi, naszych sióstr i braci z marginesu, odkrywamy, że ekologiczne nawrócenie i zrównoważony styl życia jest naszym moralnym obowiązkiem.” (15. KG)

Pieśń do Ducha Świętego

Wstęp:

Matka Ziemia woła do nas z powodu krzywdy, jaką jej wyrządziliśmy przez nasze nieodpowiedzialne używanie i nadużywanie dóbr, którymi obdarzył ją Bóg. Zaczęliśmy postrzegać siebie jako jej właścicieli i rządcami uprawnionymi jej ograbienia. Przemoc obecna w naszych sercach, zranionych grzechem, znajduje odzwierciedlenie również w objawach choroby widocznych w glebie, wodzie, powietrzu i we wszystkich formach życia.

Patriarcha Bartłomiej mówił o potrzebie, aby każdy z nas pokutował za to, że skrzywdziliśmy planetę, ponieważ „ponieważ wszyscy przyczyniamy się do niewielkich szkód ekologicznych”, jesteśmy wezwani do uznania „naszego mniejszego lub większego wkład w szkody i zniszczenie środowiska”. Wzywa nas to do uznania naszych grzechów przeciwko stworzeniu. Zwrócił uwagę na etyczne i duchowe korzenie problemów środowiskowych i prosi nas, abyśmy zastąpili konsumpcję poświęceniem, chciwość hojnością, a marnotrawstwo duchem dzielenia się” (zob. *Laudato Si* 2, 8, 9).

(Poświęcamy chwilę ciszy, aby zastanowić się nad tymi słowami)

Modlitwa wstępna (s. 4)

Słowo Boże: (Mt 25, 31-40)

Gdy Syn Człowieczy przyjdzie w swej chwale i wszyscy aniołowie z Nim, wtedy zasiądzie na swoim tronie pełnym chwały. I zgromadzą się przed Nim wszystkie narody, a On oddzieli jednych [ludzi] od drugich, jak pasterz oddziela owce od kozłów. Owce postawi po prawej, a kozły po swojej lewej stronie. Wtedy odezwie się Król do tych po prawej stronie: "Pójdźcie, błogosławieni Ojca mego, weźcie w posiadanie królestwo, przygotowane wam od założenia świata! Bo byłem głodny, a daliście Mi jeść; byłem spragniony, a daliście Mi pić; byłem przybyszem, a przyjęliście Mnie; byłem nagi, a przyodzialiście Mnie; byłem chory, a odwiedziliście Mnie; byłem w więzieniu, a przyszliście do Mnie".

Wówczas zapytają sprawiedliwi: "Panie, kiedy widzieliśmy Cię głodnym i nakarmiliśmy Ciebie? spragnionym i daliśmy Ci pić? Kiedy widzieliśmy Cię przybyszem i przyjęliśmy Cię? lub nagim i przyodzialiśmy Cię? Kiedy widzieliśmy Cię chorym lub w więzieniu i przyszliśmy do Ciebie?" A Król im odpowie: "Zaprawdę, powiadam wam: Wszystko, co uczyniliście jednemu z tych braci moich najmniejszych, Mnieście uczynili".

Prowadzący: W ciszy (około 10 minut) zastanawiamy się nad tym tekstem i obrazem, zadając sobie pytanie: **Jak słowa i czyny Jezusa odpowiadały na wołanie Trójcy w Jego czasach? Jak jestem powołana, aby odpowiedzieć na to wołanie dzisiaj?**

(Po tym czasie ciszy możemy podzielić się refleksjami/modlitwami.)

Modlitwa: Ojcze nasz

Pieśń Modlitwa końcowa (strona 5)

DZIEŃ 4

„Uznajemy, że jesteśmy częścią „ciemności” w Kościele i społeczeństwie. Akceptując naszą słabość, z ufnością i w jedność łączymy się z poranionym i podzielonym światem. Zobowiązujemy się radykalnie przeżywać konsekrację zakonną w naszych międzykulturowych, międzynarodowych i wielopokoleniowych wspólnotach.” (15. KG)

Pieśń do Ducha Świętego

Wstęp:

Przypowieść, nad którą dzisiaj się zastanawiamy (Łk 10,25-37), jest niepokojąca, ponieważ Jezus mówi, że ranny człowiek był Judejczykiem, podczas gdy ten, który zatrzymał się i pomógł mu, był Samarytaninem. Ten szczegół jest dość istotny dla naszej refleksji nad miłością, która obejmuje wszystkich (bez względu na kulturę, wiek, narodowość, język, religię).

Zbliżając się i stając się obecnym Samarytanin przekroczył wszelkie bariery kulturowe i historyczne. Jezus kończy przypowieść słowami: „Idź i czyn podobnie” (Łk 10,37). Innymi słowy, wzywa nas, abyśmy odłożyli na bok wszelkie różnice i w obliczu cierpienia zbliżali się do innych bez zadawania pytań. Nie powinienem już mówić, że mam sąsiadów do pomocy, ale sam muszę być bliźnim dla wszystkich.

(Fratelli Tutti 81, 82)

(Poświęcamy chwilę ciszy, aby zastanowić się nad tymi słowami)

Modlitwa wstępna (s. 4)

Słowo Boże (Łk 10, 25-37)

„A oto powstał jakiś uczony w Prawie i wystawiając Go na próbę, zapytał: Nauczycielu, co mam czynić, aby osiągnąć życie wieczne? Jezus mu odpowiedział: Co jest napisane w Prawie? Jak czytasz? On rzekł: Będiesz miłował Pana, Boga swego, całym swoim sercem, całą swoją duszą, całą swoją mocą i całym swoim umysłem; a swego bliźniego jak siebie samego. Jezus rzekł do niego: Dobrze odpowiedziałeś. To czyn, a będziesz żył. Lecz on, chcąc się

usprawiedliwić, zapytał Jezusa: A kto jest moim bliźnim? Jezus, nawiązując do tego, rzekł: Pewien człowiek schodził z Jeruzalem do Jerycha i wpadł w ręce zbójców. Ci nie tylko go ograbili, lecz jeszcze rany mu zadali i zostawiwszy na pół umarłego, odeszli. Przypadkiem przechodził tą drogą pewien kapłan; zobaczył go i minął. Tak samo lewita, gdy przyszedł na to miejsce i zobaczył go, minął. Pewien zaś Samarytanin, wędrując, przyszedł również na to miejsce. Gdy go zobaczył, wzruszył się głęboko: podszedł do niego i opatrzył mu rany, zalewając je oliwą i winem; potem wsadził go na swoje bydlę, zawiózł do gospody i pielęgnował go. Następnego zaś dnia wyjął dwa denary, dał gospodarzowi i rzekł: „Miej o nim staranie, a jeśli co więcej wydasz, ja oddam tobie, gdy będę wracał”. Kto z tych trzech okazał się według ciebie bliźnim tego, który wpadł w ręce zbójców? On odpowiedział: Ten, który mu okazał miłosierdzie. Jezus mu rzekł: Idź, i ty czyn podobnie!”

Prowadzący: W milczeniu (około 10 minut) zastanawiamy się nad tym tekstem i obrazem, zadając sobie pytanie: **W jaki sposób Jezus wzywa mnie do rozpoznania i zaakceptowania mojej osobistej wrażliwości, do przyjęcia różnic kulturowych (etnicznych, narodowych, pokoleniowych, płciowych), by radykalnie przeżyć moje życie konsekrowane jako SSpS dzisiaj?**

(Po tym czasie ciszy możemy podzielić się refleksjami/modlitwami.)

Modlitwa: Ojcze nasz

Pieśń

Modlitwa końcowa (s. 5)

DZIEŃ 5

„Szybko zmieniający się świat, nowe technologie i zanikające poczucie sensu życia zakonno-misyjnego, domagają się, abyśmy pielęgnowały ducha rozeznania ucząc się przez całe życie. W procesie holistycznej i permanentnej formacji bierzemy na siebie odpowiedzialność za integrację i przemianę na poziomie osobistym i wspólnotowym.”
(15. KG)

Pieśń do Ducha Świętego

Wstęp:

W dzisiejszym fragmencie ewangelii (Mk 7,24-30) pierwsza odpowiedź Jezusa skierowana do kobiety wydaje się zbyt ostra. Jednak Jezus pokazuje również, że jest ucieleśnieniem mądrości przez własne praktykowanie pokory. Druga odpowiedź Jezusa – „z powodu tego, co powiedziałaś” – pokazuje, że rozpoznał prawdę w jej pokornej odpowiedzi. Jej działanie i reakcja spowodowały zmianę zdania Jezusa [jako uczącego się przez całe życie].

Podejście i wypowiedź kobiety wskazały na jej pokorę (jak ta u stóp Jezusa, pełna ufności i wiary); Druga odpowiedź Jezusa pokazała Jego pokorę (jako współczującego człowieka, którego misja wymagała poszerzenia).

W końcu Jezus objawia się jako wcielona mądrość [wzór rozeznania], której drogą jest pokora. Jako uczennice my również mamy iść tą drogą. Skoro Chrystus jest mądrością, a Jego droga pokorą, to pokora jest drogą do mądrości. (Christopher E. Alt, Boston College)

(Poświęcamy chwilę ciszy, aby zastanowić się nad tymi słowami)

Modlitwa wstępna (s. 4)

Słowo Boże (Mk 7, 24-30)

„Odszedł stamtąd i udał się na tereny Tyru. Wstąpił do pewnego domu i nie chciał, żeby ktoś o tym wiedział. Jednak nie mógł zostać

w ukryciu. Zaraz bowiem dowiedziała się jakaś kobieta, której córkę opętał duch nieczysty, przyszła i padła Mu do stóp. Kobieta była poganką, Syrofenicjanką. Prosiła Go, aby usunął z jej córki tego demona. Powiedział jej: "Pozwól, niech najpierw nasycą się dzieci, bo to nieładnie wziąć chleb przeznaczony dla dzieci i rzucić psom". Ona Mu na to odpowiedziała: "Panie, jednak psy pod stołem jedzą okruchy z chleba dzieci". Wtedy rzekł jej: "Ze względu na tę wypowiedź odejdz. Właśnie demon wyszedł z twojej córki". Po powrocie do swojego domu zobaczyła, że jej dziecko odpoczywa na sofie i że demon odszedł."

Prowadzący: W milczeniu (około 10 minut) zastanawiamy się nad tym tekstem i obrazem, zadając sobie pytanie: **W jaki sposób widzę Tróję w spotkaniu Jezusa z Syrofenicjanką? Co w moim życiu oznacza bycie „ucniem przez całe życie”?**

(Po tym czasie ciszy możemy podzielić się refleksjami/modlitwami.)

Modlitwa: Ojciec nasz

Pieśń (wybrana przez prowadzącego modlitwę)

Modlitwa końcowa (s. 5)

DZIEŃ 6

„Przynaglone wezwaniem Ducha w Kościele do synodalności, wartościujemy i poszerzamy nasze formy współpracy na różnych poziomach. W sposób szczególny wsłuchujemy się w „rytm” i głosy charakterystyczne dla ludzi świeckich, którzy pragną żyć charyzmatem i duchowością SSpS jako współpracownicy w misji.” (15. KG)

Pieśń do Ducha Świętego

Wstęp:

Wybór uczniów przez Jezusa, którzy mieli Mu pomagać w pracy, nie był fantazją; nie był tylko Jego pomysłem. Jezus, jako Syn nie może niczego czynić sam z siebie, jeśli nie widzi Ojca czyniącego. Albowiem to samo, co Bóg czyni, podobnie i Syn czyni. To jest istota Trójcy: być Bogiem nigdy nie jest się samotnym. I tak, powołując uczniów, Jezus objawia prawdziwą naturę Boga jako komunii osób, komunii w misji.

(Stephen Bevans, SVD)

Wybór apostołów nie jest przywilejem wyłącznej pozycji władzy i odseparowania, lecz łaską włączającej posługi błogosławieństwa i komunii. Dzięki darowi Ducha zmartwychwstałego Pana mają oni strzec miejsca Jezusa, nie zastępując Go: nie stawiając filtrów dla Jego obecności, lecz ułatwiając spotkanie z Nim.

(Dokument przygotowawczy Synodu 19)

(Poświęcamy chwilę ciszy, aby zastanowić się nad tymi słowami)

Modlitwa wstępna (s. 4)

Słowo Boże: Mk 1, 16-20. Mt 10, 2-8

Mk 1, 16-20

Przechodząc obok Jeziora Galilejskiego, ujrzał Szymona i brata Szymonowego, Andrzeja, jak zarzucali sieć w jezioro; byli bowiem rybakami. I rzekł do nich Jezus: «Pójdźcie za Mną, a sprawię, że się staniecie rybakami ludzi». A natychmiast, porzuciwszy sieci, poszli za Nim. Idąc nieco dalej, ujrzał Jakuba, syna Zebedeusza, i brata jego, Jana, którzy też byli w łodzi i naprawiali sieci.

Zaraz ich powołał, a oni zostawiwszy ojca swego, Zebedeusza, razem z najemnikami w łodzi, poszli za Nim.

Mt 10, 5-8

Tych to Dwunastu wysłał Jezus, dając im następujące wskazania: «Nie idźcie do pogan i nie wstępujcie do żadnego miasta samarytańskiego! Idźcie raczej do owiec, które poginęły z domu Izraela. Idźcie i głosście: "Bliskie już jest królestwo niebieskie". Uzdrowiajcie chorych, wskrzeszajcie umarłych, oczyszczajcie trędowatych, wypędzajcie złe duchy! Darmo otrzymaliście, darmo dawajcie! Nie zdobywajcie złota ani srebra, ani miedzi do swych trzosów. Nie bierzcie na drogę torby ani dwóch sukien, ani sandałów, ani laski! Wart jest bowiem robotnik swej strawy.

Prowadzący: W milczeniu (około 10 minut) zastanawiamy się nad tym tekstem i obrazem, zadając sobie pytanie: **w jaki sposób podążam za Jezusem w Jego determinacji, aby w pełni zaangażować innych, by podobnie jak On żyli pasją dla Bożej misji?**

(Po tym czasie ciszy możemy podzielić się refleksjami/modlitwami.)

Modlitwa: Ojcze nasz

Pieśń Modlitwa końcowa (s. 5)

DZIEŃ 7

„Uważne na nowe sposoby, jakimi Duch Święty prowadzi nas dzisiaj w misji, rozeznajemy i przekształcamy nasze struktury na wszystkich poziomach, szanując jednocześnie nasze dziedzictwo.” (15. KG)

Pieśń do Ducha Świętego

Wstęp:

Narodzić się z wysoka, narodzić się z Ducha. To jest przeskok, który musi dokonać się w wyznaniu Nikodema, a on nie wie, jak to zrobić. Bowiem Duch jest nieprzewidywalny. Definicja Ducha, którą tutaj daje Jezus, jest interesująca: «Wiatr wieje tam, gdzie chce, i szum jego słyszysz, lecz nie wiesz, skąd przychodzi i dokąd podąża. Tak jest z każdym, który narodził się z Ducha» (w. 8), czyli jest wolny. Człowiek, który pozwala się prowadzić z miejsca na miejsce przez Ducha Świętego — to jest wolność Ducha. I kto tak postępuje, jest człowiekiem posłusznym, a tu jest mowa o posłuszeństwie Duchowi.

W naszym życiu chrześcijańskim nieraz zatrzymujemy się, tak jak Nikodem, przed «a zatem», nie wiemy, jaki krok zrobić, nie wiemy, jak go zrobić, albo nie mamy zaufania do Boga, żeby zrobić ten krok i pozwolić wejść Duchowi. Narodzić się na nowo to pozwolić, żeby Duch wszedł w nas i żeby to Duch mnie prowadził, a nie ja, i tutaj — jesteś wolny, tą wolnością Ducha, tak że nigdy nie będziesz wiedział, dokąd cię zawiedzie.

A jak można się przygotować do narodzenia się na nowo? Przez modlitwę. Modlitwa jest tym, co otwiera nasze drzwi na Ducha i daje nam tę wolność, tę śmiałość, tę odwagę Ducha Świętego. Bo nigdy nie będziesz wiedział, dokąd cię zaprowadzi. Ale taki jest Duch.

(Papież Franciszek, 20 kwietnia 2020)

(Poświęcamy chwilę ciszy, aby zastanowić się nad tymi słowami)

Modlitwa wstępna (s. 4)

Słowo Boże (J 3, 1-8)

Był wśród faryzeuszów pewien człowiek, imieniem Nikodem, dostojnik żydowski. Ten przyszedł do Niego nocą i powiedział Mu: «Rabbi, wiemy, że od Boga przyszedłeś jako nauczyciel. Nikt bowiem nie mógłby czynić takich znaków, jakie Ty czynisz, gdyby Bóg nie był z Nim». W odpowiedzi rzekł do niego Jezus: «Zaprawdę, zaprawdę, powiadam ci, jeśli się ktoś nie narodzi

powtórnie¹, nie może ujrzeć królestwa Bożego». Nikodem powiedział do Niego: «Jakżeż może się człowiek narodzić będąc starcem? Czyż może powtórnie wejść do łona swej matki i narodzić się?» Jezus odpowiedział: «Zaprawdę, zaprawdę, powiadam ci, jeśli się ktoś nie narodzi z wody i z Ducha, nie może wejść do królestwa Bożego. To, co się z ciała narodziło, jest ciałem, a to, co się z Ducha narodziło, jest duchem. Nie dziw się, że powiedziałem ci: Trzeba wam się powtórnie³ narodzić. Wiatr⁴ wieje tam, gdzie chce, i szum jego słyszysz, lecz nie wiesz, skąd przychodzi i dokąd podąża. Tak jest z każdym, który narodził się z Ducha».

Prowadzący: W milczeniu (około 10 minut) zastanawiamy się nad tym tekstem i obrazem, zadając sobie pytanie: **Jak bardzo jestem otwarta na Ducha Rozeznania, który prowadził Jezusa, a dzisiaj wzywa mnie do odpowiedzi na misję Bożą?**

(Po tym czasie ciszy możemy podzielić się refleksjami/modlitwami)

Modlitwa: Ojcze nasz

Pieśń

Modlitwa końcowa (s 5)

DZIEŃ 8

„Z otwartością akceptujemy naturalnie zachodzące procesy rozwoju i obumierania, aby mogło powstać nowe”. (15. KG)

Pieśń do Ducha Świętego

Wstęp:

Jeśli nie przemienisz swojego bólu, z całą pewnością go przekazesz. Religia mówi nam, co zrobić z naszym bólem — ponieważ będzie on towarzyszył w naszym życiu. Nie możemy tego uniknąć; to część życia. Jeśli nie nauczymy się zaakceptować tego bólu i przekształcania go, przemieniania ukrzyżowania w zmartwychwstanie, będziemy przekazywać go innym. Zaakceptowanie pomaga nam wejść na głębszy poziom, na którym zawsze możemy powiedzieć „Tak” Bogu, innym, i życiu. (Richard Rohr)

Jezus zaraz po wjeździe do Jerozolimy powiedział: "Jeżeli ziarno pszenicy wpadłszy w ziemię nie obumrze, zostanie tylko samo, ale jeżeli obumrze, przynosi plon obfity" (J 12,24). Jezus przyniósł na świat nową nadzieję i uczynił to na sposób nasienia: stał się maluczkiem, jak ziarno. "padł w ziemię". Ale to jeszcze nie wystarczało. Aby przynieść owoc. Jezus żył miłością aż do końca, dając się złamać przez śmierć, jak ziarno pod ziemią. Właśnie tam, w skrajnym punkcie swego uniżenia - który jest również najwznioślejszym punktem miłości - wzeszła nadzieja. (papież Franciszek 17 kwietnia 2017)

Modlitwa wstępna (s. 4)

Słowo Boże: J12, 20-26

Nazajutrz wielki tłum, który przybył na święto, usłyszawszy, że Jezus przybywa do Jerozolimy, wziął gałązki palmowe i wybiegł Mu naprzeciw. Wołali: Hosanna! Błogosławiony, który przychodzi w imię Pańskie⁵ oraz «Król izraelski!»

A gdy Jezus znalazł osiołka, dosiadł go, jak jest napisane:

Nie bój się, Córo Syjońska!

Oto Król twój przychodzi,

siedząc na ośle⁶.

Z początku Jego uczniowie tego nie zrozumieli. Ale gdy Jezus został uwielbiony, wówczas przypomnieli sobie, że to o Nim było napisane i że tak Mu uczynili. Dawał więc świadectwo ten tłum, który był z Nim wówczas, kiedy Łazarza z grobu wywołał i wskrzesił z martwych.

Dlatego też tłum wyszedł Mu na spotkanie, ponieważ usłyszał, że ten znak uczynił. Faryzeusze zaś mówili jeden do drugiego: «Widzicie, że nic nie zyskujecie? Patrz - świat poszedł za Nim».

A wśród tych, którzy przybyli, aby oddać pokłon [Bogu] w czasie święta, byli też niektórzy Grecy. Oni więc przystąpili do Filipa, pochodzącego z Betsaidy Galilejskiej, i prosili go mówiąc: «Panie, chcemy ujrzeć Jezusa». Filip poszedł i powiedział Andrzejowi. Z kolei Andrzej i Filip poszli i powiedzieli Jezusowi. A Jezus dał im taką odpowiedź: «Nadeszła godzina, aby został uwielbiony Syn Człowieczy. Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Jeżeli ziarno pszenicy wpadłszy w ziemię nie obumrze, zostanie tylko samo, ale jeżeli obumrze, przynosi plon obfity. Ten, kto kocha swoje życie, traci je, a kto nienawidzi swego życia na tym świecie, zachowa je na życie wieczne. A kto by chciał Mi służyć, niech idzie za Mną, a gdzie Ja jestem, tam będzie i mój sługa. A jeśli ktoś Mi służy, uczci go mój Ojciec.

Prowadzący: W ciszy (około 10 minut) zastanawiamy się nad tym tekstem i obrazem, zadając sobie pytanie: **W jaki sposób w moim życiu i misji, w jestem powołana do przemiany, akceptacji śmierci... aby nowe życie mogło pojawić się we mnie i być w pełni realizowane?**

(Po tym czasie ciszy możemy podzielić się refleksjami/modlitwami.)

Modlitwa: Ojcze nasz

Pieśń

Modlitwa końcowa (strona 5)

DZIEŃ 9

„Urzeczone nieustannym zaproszeniem do Bożego Tańca (współpracy z Bogiem), odważnie przyłączamy się do naszego miłosiernego Boga, jako narzędzia przemiany w świecie”. (15. KG)

Pieśń do Ducha Świętego

Wstęp:

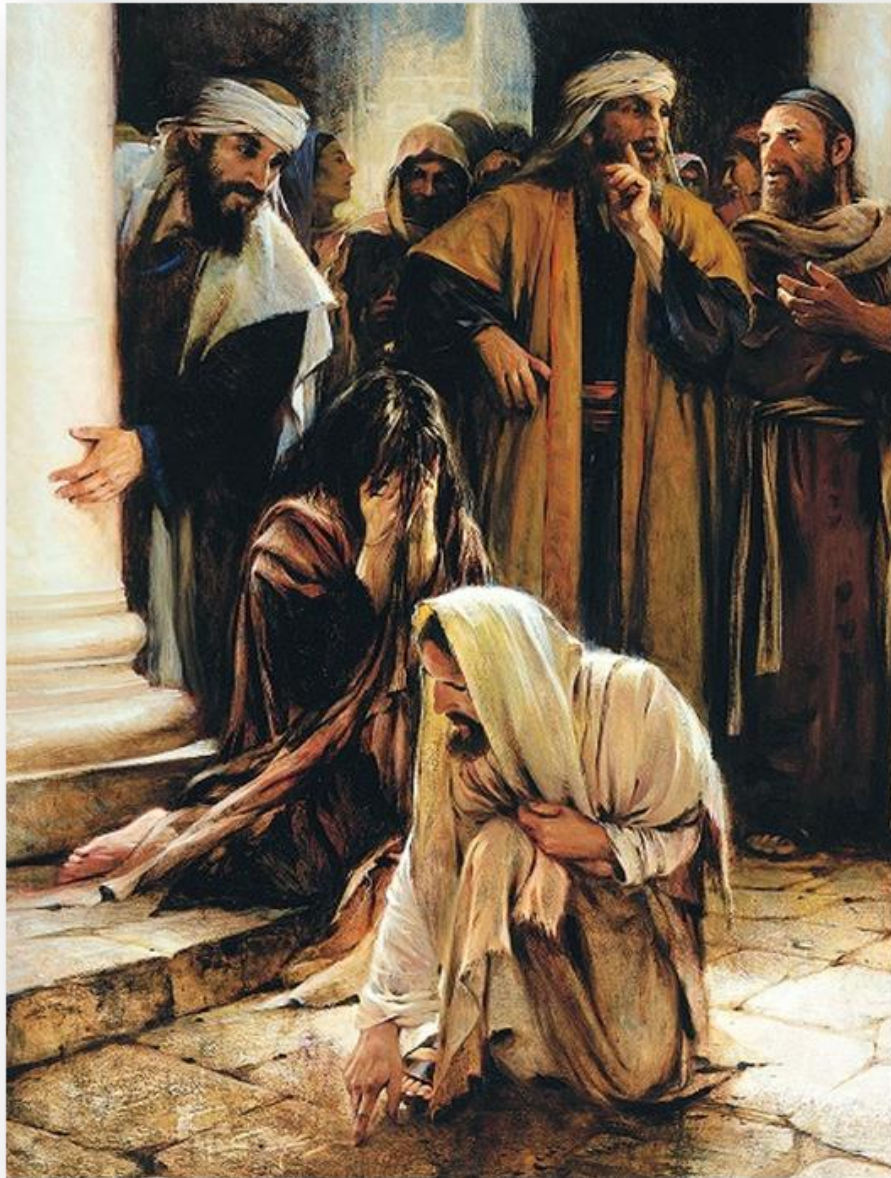
Jezus żył swoim życiem publicznym będąc ciągle w drodze... Nieustannie niosąc ból swego ludu Ojcu a swemu ludowi czułość i uzdrowienie Ojca. Bliska relacja Jezusa z Ojcem i Duchem była siłą napędową Jego posługi przez cały czas... Będąc w pełni zanurzonym w tańcu Trójcy, Jezus stał się dla nas wzorem wewnętrznej przemiany i żywą melodią współczucia w tym świecie.

Modlitwa wstępna (s. 4)

Słowo Boże: J 7,53; 8,1-11

I rozeszli się - każdy do swego domu. Jezus natomiast udał się na Górę Oliwną, ale o brzasku zjawił się znów w świątyni. Cały lud schodził się do Niego, a On usiadłszy nauczał ich. Wówczas uczeni w Piśmie i faryzeusze przyprowadzili do Niego kobietę którą pochwycono na cudzołóstwie, a postawiwszy ją pośrodku, powiedzieli do Niego: «Nauczycielu, tę kobietę dopiero pochwycono na cudzołóstwie. W Prawie Mojżesz nakazał nam takie kamienować². A Ty co mówisz?» Mówili to wystawiając Go na próbę, aby mieli o co Go oskarżyć. Lecz Jezus nachyliwszy się pisał palcem po ziemi. A kiedy w dalszym ciągu Go pytali, podniósł się i rzekł do nich: «Kto z was jest bez grzechu, niech pierwszy rzuci na nią kamień». I powtórnie nachyliwszy się pisał na ziemi. Kiedy to usłyszeli, wszyscy jeden po drugim zaczęli odchodzić, poczynając od starszych, aż do ostatnich. Pozostał tylko Jezus i kobieta, stojąca na środku. Wówczas Jezus podniósłszy się rzekł do niej: «Kobieto, gdzie oni są? Nikt cię nie potępił?» A ona odrzekła: «Nikt, Panie!» Rzekł do niej Jezus: «I Ja ciebie nie potępiam. - Idź, a od tej chwili już nie grzesz!».

Prowadzący: W ciszy (około 10 minut) zastanawiamy się nad tym tekstem i obrazem, zadając sobie pytanie: **podróżując często z ludźmi zranionymi, w jaki sposób jestem pomostem – niosąc cierpienie ludzi do Trójjedynego Boga a ludziom uzdrowienie i współczucie Trójcy?**

(Po tym czasie ciszy możemy podzielić się refleksjami/modlitwami)

Modlitwa: Ojcze nasz

Pieśń

Modlitwa końcowa (s 5)

Perichoreza

Czy słyszysz
niewymuszone
rytmy łaski?
Czy widzisz
niebiańskich
Świętych Tancerzy?
Czy jesteś pochwycona
przez cuda,
wolność,
ruch,
i życie
które płyną z Ich
niestworzonej pieśni?
Czy słyszysz bicie
Ich serc
jak szepczą
sonety

wyznając swoją miłość
sobie nawzajem
oraz
Tobie?
Czy pragniesz
dołączyć do radosnego
tłumu
otoczonego pośród Nich?
Bo i ty jesteś zaproszona
na tę niebiańską
uczcie!
Czy odważysz się wziąć
wyciągniętą do ciebie rękę,
zdejmując buty
i rozpocząć taniec?

(Sally Coleman, *With Unveiled
Faces*, 2008)

Veni Sancte Spiritus